

Broj predmeta: 20/11-VŠA

R J E Š E N J E

U predmetu izvanrednog preispitivanja odluke športske udruge protiv koje su iscrpljena ili ne postoje druga sredstva pravne zaštite

Podnositelj zahtjeva: Hrvatski nogometni klub „Gorica“, Velika Gorica, Hrvatske bratske zajednice 80

Odluka protiv koje se zahtjev podnosi: Odluka Arbitraže Hrvatskog nogometnog saveza broj: 2700/11 od 30. rujna 2011.

Zagreb, 22. ožujka 2012.

Vijeće športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora – II. stalno vijeće, u sastavu Mladen Žuvela, dipl. pravnik, kao predsjednik te Andrej Matijević, dipl. pravnik i Zlatan Turčić, dipl. pravnik, kao članovi Vijeća, odlučujući o zahtjevu Hrvatskog nogometnog kluba „Gorica“, Velika Gorica, kojeg zastupa Ivan Brleković, odvjetnik iz Sv. Ivana Zeline, radi izvanrednog preispitivanja odluke Arbitraže Hrvatskog nogometnog saveza, broj: 2700/11 od 30. rujna 2011., na sjednici održanoj 22. ožujka 2012., bez nazočnosti javnosti, donijelo je sljedeće

R J E Š E N J E

I.

Zahtjev se djelomično usvaja, ukida se točka I. izreke odluke Arbitraže Hrvatskog nogometnog saveza, broj: 2700/11 od 30. rujna 2011. te se poništava odluka Izvršnog odbora Hrvatskog nogometnog saveza, broj: 2458/11 od 20. lipnja 2011.

II.

U preostalom dijelu kojim se zahtijeva naknada štete zahtjev se odbacuje zbog nenadležnosti.

III.

Dopuna zahtjeva od 21. prosinca 2011. se odbacuje kao nepravodobna.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom odlukom Arbitraže Hrvatskog nogometnog saveza (dalje: Arbitraža HNS-a) pod točkom I. izreke ukinuta je odluka Izvršnog odbora Hrvatskog nogometnog saveza (dalje: IOHNS-a) broj 2458/11 od 20. lipnja 2011. te je predmet ustupljen Komisiji za licenciranje na daljnji postupak, a pod točkom II. izreke odbijen je zahtjev HNK Gorica za naknadu štete.

Odluka IOHNS-a od 20. lipnja 2011. glasi:

“1. HNK “Gorica”, Velika Gorica, opoziva se izdana licenca za igranje u Prvoj HNL u natjecateljskoj godini 2011/12. jer ne ispunjava infrastrukturne

kriterije, odnosno nema prijavljeni stadion za odigravanje utakmica Prve HNL u gradu u kojem je sjedište Kluba.”

2. Utvrđuje se da će Prvu HNL u natjecateljskoj godini 2011/12 popuniti NK “Istra 1961” kao najbolje plasirani klub Prve HNL u natjecateljskoj godini 2010/11., od onih koji po Propozicijama natjecanja trebaju ispasti, a koji je dobio licencu.

3. Odluka stupa na snagu danom donošenja.”

U opširnom zahtjevu podnositelj kao razloge osporavanja odluke Arbitraže HNS-a u bitnom navodi da mu je odlukom Žalbenog tijela za licenciranje HNS-a, broj: LIC-753/11 od 28. travnja 2011. izdana konačna i obvezujuća licenca za natjecateljsku 2011/12. godinu za natjecanje u Prvoj Hrvatskoj nogometnoj ligi, da je odluka IOHNS-a od 20. lipnja 2011. kojom je ta licenca opozvana donesena bez pravne osnove od neovlaštenog i nenadležnog tijela te da mu je takvim postupanjem nanесena športska i ljudska nepravda i nastala je materijalna šteta koju procjenjuje na iznos od 25.000.000,00 kuna. Smatra da je Arbitraža HNS-a prekoračila granice tužbenog zahtjeva jer je ukinula odluku IOHNS-a, a on je u zahtjevu Arbitraži tražio donošenje presude kojom se „*utvrđuje ništavost odluke Izvršnog odbora HNS-a od 20-6-2011.*“

Predlaže Vijeću športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora (dalje: VŠA) da usvoji zahtjev, ukine odluku Arbitraže HNS-a od 30. rujna 2011., utvrdi da je odluka IOHNS-a od 20. lipnja 2011. ništava i bez pravnog učinka te da mu dosudi s osnove naknade štete iznos od 25.000.000,00 kuna koji mu je Hrvatski nogometni savez dužan isplatiti u roku od 15 dana od dana donošenja odluke.

Dopuna zahtjeva koju je podnositelj datirao sa 21. prosinca 2011., a u VŠA je zaprimljena 9. siječnja 2012., podnesena je VŠA nakon proteka roka za podnošenje zahtjeva koji je određen u članku 11. stavku 1. Pravilnika o postupku pred vijećem športske arbitraže (Narodne novine, broj 77/99, dalje: Pravilnik VŠA) pa je zbog toga odbačena kao u točki III izreke.

Od Hrvatskog nogometnog saveza (dalje: HNS) zatraženo je očitovanje o zahtjevu.

U dostavljenom očitovanju HNS prvenstveno navodi da VŠA nije nadležna postupati po zahtjevu podnositelja, jer da je Arbitraža HNS-a arbitražni sud u smislu članka 2. Zakona o arbitraži (Narodne novine, broj 88/01) zbog čega je jedino pravno sredstvo protiv pobijane odluke tužba za poništaj pravorijeka koja se podnosi Županijskom sudu u Zagrebu.

Dalje navodi da je odluka kojom je Arbitraža HNS-a ukinula odluku IOHNS-a u skladu s odredbom članka 369. stavka 2. Zakona o parničnom postupku koji se primjenjuje na pitanja koja nisu uređena Pravilnikom o arbitraži HNS-a, dakle smatra da Arbitraža HNS-a nije niti mogla poništiti odluku IOHNS-a.

Ističe kao netočno da je podnositelju zahtjeva oduzeta licenca zbog odluke Izvršnog odbora HNS-a, jer je licenca oduzeta u postupku koji je provela Komisija za licenciranje čiju je odluku potvrdilo Žalbeno tijelo za licenciranje i to je razlog nenastupanja podnositelja u Prvoj HNL.

Osporava zahtjev za naknadu štete i njezinu visinu te smatra da VŠA nije nadležna za odlučivanje o eventualnoj naknadi štete.

Konačno ističe da prema odredbi članka 21. stavka 2. Pravilnika o postupku pred Vijećem športske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora ona može preispitivanu odluku preinačiti samo u pogledu izrečene kazne ili druge mjere, o čemu se u pobijanoj odluci nije rješavalo, pa da onda VŠA niti ne može tu odluku preinačiti.

I.

S obzirom da HNS u odgovoru na zahtjev osporava uopće nadležnost VŠA u ovom predmetu, a posebno i ovlast VŠA da preinači pobijanu odluku, VŠA će se prvo očitovati na te prigovore.

Prema odredbi članka 52. Zakona o športu (Narodne novine, br. 71/06, 150/08, 124/10 i 124/11) „*Pri Hrvatskom olimpijskom odboru djeluju Vijeće Športske arbitraže i Športsko arbitražno sudište kao samostalna i nezavisna tijela*

za športsku arbitražu i za rješavanje sporova u vezi sa športom (stavak 1.), a „Vijeće športske arbitraže odlučuje o zahtjevu za izvanrednim preispitivanjem odluka športskih saveza, športskih zajednica, športskih klubova i drugih športskih udruga protiv kojih su iscrpljena ili ne postoje druga sredstva pravne zaštite, a riječ je o športu ili pitanju važnom za izvršavanje zadaća Hrvatskog olimpijskog odbora koje su utvrđene ovim Zakonom.“ (stavak 2.).

Prema odredbi članka 1. stavka 1. Pravilnika VŠA „Vijeće športske arbitraže (u daljnjem tekstu: VŠA) nezavisno je tijelo Hrvatskog olimpijskog odbora (u daljnjem tekstu: HOO) za izvanredno preispitivanje odluka športskih udruga protiv kojih su iscrpljena, ili ne postoje, druga sredstva pravne zaštite, a radi se o sporu ili pitanju od značenja za izvršavanje zadaća HOO, utvrđenih u Zakonu o športu.“

Prema odredbi članka 60. stavka 1. Statuta HNS-a (od 2. lipnja 2008. – izvor: www.hns-cff.hr) „Arbitraža Saveza je stalni jednostupanjski sud nadležan za odlučivanje u sporovima koji nastaju između pojedinih članova Saveza, klubova, igrača, trenera i drugih pripadnika nogometne organizacije u vezi nogometnog športa na području Republike Hrvatske, te ocjenjuje zakonitost konačnih odluka o pravima i obvezama i odgovornostima iz odnosa koji se ostvaruju u Savezu.“

Nadalje, prema odredbi članka 61. stavka 1. Statuta HNS-a „Arbitražni sud je samostalni i stalni jednostupanjski sud, nadležan za rješavanje statusnih pitanja trenera i igrača i u vezi s tim imovinskih sporova koji nastaju između pojedinih subjekata Saveza (klub – klub, igrač – klub, trener – klub, klub – pojedini ŽNS).“

Analizirajući izloženo u smislu odredaba Zakona o arbitraži (čl. 2. i 3.) te s obzirom da je osporenu odluku donijela Arbitraža HNS-a iz članka 60. Statuta HNS-a, a ne Arbitražni sud HNS-a iz članka 61. Statuta HNS-a, VŠA utvrđuje da je nadležna rješavati u ovom predmetu, jer se u njemu ne radi o sporu o pravima s kojima stranke mogu slobodno raspolagati, niti se radi o arbitraži koju su stranke ugovorile, već o nadležnosti koja izvire iz navedenih odredaba Zakona o

športu i Pravilnika VŠA. Stoga u konkretnom slučaju nema mogućnosti primjene Zakona o arbitraži na način koji bi isključio nadležnost VŠA.

U odnosu na prigovor HNS-a prema kojem VŠA u konkretnom slučaju ne može postupiti prema odredbi članka 21. stavka 2. Pravilnika VŠA, VŠA je na stajalištu da opozivanje licence nekom nogometnom klubu za nastupanje u Prvoj HNL, ako već nije „kazna“, nedvojbeno jest „druga mjera“ u smislu te odredbe Pravilnika VŠA i odredbe članka 18. Pravilnika o licenciranju klubova HNS-a. Stoga VŠA utvrđuje da u ovom predmetu može koristiti i ovlasti iz te odredbe Pravilnika VŠA. Naime, ovdje je predmet spora upravo pitanje opstojnosti odluke IOHNS o opozivu ranije izdane licence za natjecanje u Prvoj HNL.

Zahtjev za izvanredno preispitivanje djelomično je osnovan.

II.

Radi lakšeg i potpunijeg razumijevanja ovog predmeta, VŠA navodi čitav slijed postupanja tijela HNS-a koje je prethodilo zahtjevu podnositelja.

1. Žalbeno tijelo za licenciranje je odlukom broj: LIC-753/11 od 28. travnja 2011., pod točkom 2. podnositelju zahtjeva na njegovo traženje u povodu žalbe protiv rješenja Komisije za licenciranje HNS-a broj: LIC-572/11 od 31. ožujka 2011. izdalo licencu za natjecateljsku 2011/12. godinu za natjecanje u Prvoj Hrvatskoj nogometnoj ligi, „s obvezom odigravanja utakmica tog natjecanja na stadionu ŠRC Zaprešić u Zaprešiću.“

2. Izvršni odbor HNS-a je odlukom broj: 2458/11 od 20. lipnja 2011., pod točkom 1. opozvao podnositelju izdanu licencu za igranje u Prvoj HNL u natjecateljskoj godini 2011/12. „jer ne ispunjava infrastrukturne kriterije, odnosno nema prijavljeni stadion za odigravanje utakmica Prve HNL u gradu u kojem je sjedište Kluba.“

3. Podnositelj 2. srpnja 2011. protiv odluke IOHNS-a od 20. lipnja 2011. podnosi „*Zahtjev za arbitražu HNS kao izvanredno i posljednje pravno sredstvo u okviru Hrvatskog nogometnog saveza.*“

4. Komisija za licenciranje HNS-a pod brojem: LIC-826/11 od 05. srpnja 2011. iznenada donosi novu odluku kojom „*1. Primatelju licence, HNK GORICA, Velika Gorica OPOZIVA se licenca za Natjecateljsku 2011/12. godinu za natjecanje u PRVOJ Hrvatskoj nogometnoj ligi.*“ i „*2. Odluka iz točke 1. ove Odluke donesena je jer nisu ispunjeni kriteriji iz Pravilnika o licenciranju klubova HNS a koji su uvjet za izdavanje licence za natjecanje u Prvoj Hrvatskoj nogometnoj ligi.*“

5. Žalbeno tijelo za licenciranje u povodu podnositeljeve žalbe na odluku Komisije za licenciranje od 5. srpnja 2011. donosi odluku broj: LIC-863/11 od 29. srpnja 2011. koja glasi : „*1. ODBIJA se žalba HNK GORICA, Velika Gorica na Odluku Komisije za licenciranje o opozivu licence na natjecanje u Prvoj HNL u Natjecateljskoj 2011/12. godini, broj LIC-826/11. od 05. 07. 2011.*“ i „*2. Potvrđuje se odluka Komisije za licenciranje broj: LIC-826/11 od 05. 07. 2011. u cijelosti.*“

6. Arbitraža HNS-a donosi pobijanu odluku 30. rujna 2011.!

7. Podnositelj protiv odluke Arbitraže HNS-a pravodobno podnosi predmetni zahtjev VŠA.

III.

Nadležnost IOHNS-a određena je u članku 42. Statuta HNS-a. Ni iz jedne od 38 odredaba toga članka u kojima su utvrđene poslovi koje IOHNS-a obavlja, ne može se ni na koji način, nikakvim tumačenjem izvesti zaključak da bi on bio nadležan donositi odluke vezane uz licenciranje klubova. Štoviše, upravo je

IOHNS-a ovlašten za donošenje Pravilnika o licenciranju klubova kojeg je na temelju odredbe članka 42. točke 6. Statuta HNS-a i donio 14. prosinca 2010. te je u članku 8. stavku 1. toga Pravilnika izrijekom propisao da *„Komisija za licenciranje u prvom stupnju odlučuje o molbama za izdavanje licence i donosi odluku kojom se licence izdaje, ili kojom se odbija izdavanje licence, ili kojom se licence opoziva.“*, a u članku 9. stavku 1. istoga Pravilnika također izrijekom propisao da *„Na odluku Komisije za licenciranje kojom se odbija izdavanje licence ima se pravo žaliti Tražitelj licence kojemu je odbijena licence, odnosno Primatelj licence kojem je licence opozvana, te Rukovoditelj licenciranja u ime Davatelja licence.“*.

Zbog tako izričitih odredaba Pravilnika o licenciranju klubova, kojeg je, naglašava se, donio upravo sam IOHNS-a, pravno nije moguće objasniti zašto je taj isti IOHNS-a uzurpirao ovlast tijela koju mu je sam propisao te neovlašteno i protupropisno donio odluku od 20. lipnja 2011., posebno i zbog odredbe članka 42. točke 38. Statuta HNS-a prema kojoj IOHNS-a pri obavljanju svojih poslova djeluje sukladno pravu i pravednosti i odredbe članka 10. Pravilnika o licenciranju klubova u kojoj se izričito naglašavaju načela samostalnosti i neovisnosti tijela za licenciranje.

Donijevši odluku broj: 2458/11 od 20. lipnja 2011., prema ocjeni VŠA, IOHNS-a grubo je kao nenadležno tijelo povrijedio i Statut HNS-a i Pravilnik o licenciranju klubova. Stoga VŠA utvrđuje da je ta odluka ništava od trenutka donošenja, pravno se smatra nepostojećom i kao takva nije smjela proizvesti ni stvarne ni pravne posljedice.

IV.

Protiv odluke IOHNS-a kao konačne, podnositelj je 2. srpnja 2011. Arbitraži HNS-a podnio zahtjev radi poništenja te odluke te, naknade štete i izmakle dobiti.

Prema odredbama članka 27. Pravilnika o Arbitraži HNS-a (od 21. 11. 1992., 17. 08. 1966. i 19. 02. 2001.) „Kada se ocjenjuje zakonitost konačne odluke, vijeće je može poništiti, ukinuti ili preinačiti.“ (stavak 3.), te, „Ako odluku poništi, vijeće nalaže uspostavu ranijeg stanja, koje je bilo prije donošenja odluke, a može – ako takav zahtjev postoji – odlučiti o otklanjanju posljedica nadoknadom štete ili na drugi način.“ (stavak 4.).

Arbitraža HNS-a donijela je pobijanu odluku 30. rujna 2011., dakle gotovo tri mjeseca nakon zaprimanja zahtjeva za poništenje odluke IOHNS-a od 20. lipnja 2011. Nije usvojila zahtjev na način da poništi odluku IOHNS-a, već ju je ukinula pozivom na odredbu članka 354. stavka 2. točke 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, br. 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 84/08., 96/08. i 123/08 i 57/11), prema kojoj:

„Bitna povreda odredaba parničnog postupka uvijek postoji: ...

2) ako je odlučeno o zahtjevu u sporu koji ne ide u sudsku nadležnost (članak 16.),...“.

Primjenu navedene odredbe iz Zakona o parničnom postupku Arbitraža HNS-a u pobijanoj odluci pogrešno temelji na odredbi članka 27. stavka 3. Pravilnika o Arbitraži HNS-a, jer baš ta odredba članka 27. stavka 3. toga Pravilnika daje Arbitraži HNS-a ovlast da, između ostalog, odluku čiju zakonitost ocjenjuje može i poništiti. Istina, u članku 43. Pravilnika o Arbitraži HNS-a propisano je da će se na pravila postupka koja nisu uređena tim Pravilnikom shodno primjenjivati pravila Zakona o parničnom postupku. Međutim, u konkretnom slučaju Arbitraža HNS-a nije trebala primijeniti Zakon o parničnom postupku, jer je u tom slučaju imala na raspolaganju odredbe Pravilnika o

Arbitraži HNS-a koje su u svemu zadovoljavale potrebe postupanja i načina odlučivanja i po kojima je dapače bila obvezna prvenstveno postupati i odlučivati.

S obzirom da je Arbitraža HNS-a donoseći pobijanu odluku izbjegla postupati po odredbama Pravilnika o Arbitraži HNS-a već se neosnovano pozvala na primjenu odredaba Zakona o parničnom postupku te na odredbi članka 354. stavka 2. točke 2. toga Zakona utemeljila i obrazložila točku I. te odluke, VŠA utvrđuje da je točka I. te odluke nepravilna i nezakonita.

VŠA uzgredno izražava svoje stajalište prema kojem je Arbitraža HNS-a po zahtjevu protiv odluke IOHNS-a trebala odluku donijeti u razumnom roku, tj. odluku donijeti svakako barem prije početka natjecanja u Prvoj HNL u natjecateljskoj godini 2011/12., pa ovisno o rezultatu razmatranja svih okolnosti slučaja i utvrđivanja činjenica po mogućnosti i iskoristiti svoju ovlast iz članka 27. stavka 4. Pravilnika o Arbitraži HNS-a, dakle, možda i poništiti odluku od 20. lipnja 2011. i uspostaviti ranije stanje što bi pravno i stvarno značilo da je na snazi odluka Žalbene komisije za licenciranje od 28. travnja 2011.

Možda u tom slučaju Komisija za licenciranje ne bi naknadno donijela odluku o opozivu već pravomoćno izdane licence koja se izričito poziva na ništavu odluku IOHNS, iako je ta Komisija kao uostalom i žalbeno tijelo, rečeno je već, u svom radu samostalna i neovisna.

Stoga je u najmanju ruku iznenađujuće da se Komisija za licenciranje, kao isključivo nadležno tijelo u obrazloženju svoje odluke oslanja i na utvrđenje IOHNS-a da podnositelj ne ispunjava uvjete za izdavanje licence.

Zbog čega je pak 30. rujna 2011. Arbitraža HNS-a u točki I. pobijane odluke predmet ustupila Komisiji za licenciranje na daljnji postupak bez upute što u tom postupku treba raspraviti i utvrditi te o čemu odlučiti, kad je odluka te Komisije o istom pitanju već odavno postala pravomoćna, VŠA iz obrazloženja te odluke nije uspjela odgonetnuti.

V.

Pod točkom II. izreke pobijane odluke Arbitraže HNS-a odbijen je podnositeljev zahtjev za naknadu štete. Kao razlog odbijanja tog dijela zahtjeva

Arbitraža HNS-a navodi kao činjenicu da je razlog nenastupanja podnositelja u Prvoj HNL – natjecateljskoj sezoni 2011/12 posljedica odluka Komisije za licenciranje (od 5. srpnja 2011.) i Žalbenog tijela za licenciranje (od 29. srpnja 2011.), a ne odluke IOHNS-a od 20. lipnja 2011., pa s obzirom da protiv odluka tijela nadležnih za licenciranje nije podnesen zahtjev za ocjenu njihove zakonitosti, smatra da nema osnove za postojanje odgovornosti HNS-a za naknadu štete i izmaklu dobit.

Pravilnik VŠA ne sadrži ovlast VŠA da odlučuje o zahtjevima za naknadu štete, pa je zahtjev u tom dijelu trebalo odbaciti.

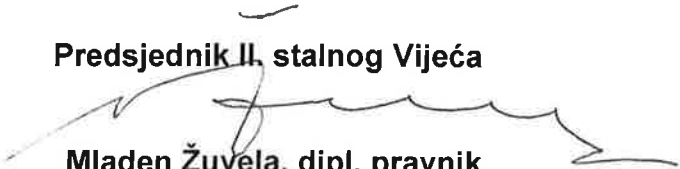
VI.

Zahtjev podnositelja za održavanjem javne rasprave nije usvojen, jer je VŠA mogla u potpunosti razmotriti i riješiti zahtjev bez nazočnosti javnosti već na temelju samog sadržaja spisa predmeta.

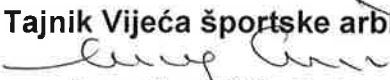
VII.

Stoga je na temelju odredaba članka 17. stavka 1. članka 19., članka 20. stavka 1. i članka 21. st. 1. i 2. Pravilnika VŠA odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

Predsjednik II. stalnog Vijeća

Mladen Žuvela, dipl. pravnik

Tajnik Vijeća športske arbitraže

Ivan Magličić, dipl. pravnik